

РЕШЕНИЕ

№ 6962

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7180** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 28959 от 03.08.2022 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 134593 от 29.06.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от „Делта Електроникс“ ООД, ЕИК:[ЕИК], чрез адв. П. П. срещу Решение № 1945 от 31.05.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 131-ви състав, по НАХД № 12032/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-007514 от 05.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивния съдебен акт, постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че районният съд е следвало да извърши проверка дали дадените от ДИТ предписания съответстват на материалния закон и дали са мотивирани, което не било сторено, като се изтъква, че в случая дадения срок за изпълнението им не е съобразен с действителната обстановка. Навеждат се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и на потвърденото с него НП. В съдебно заседание касаторът - „Делта Електроникс“ ООД, редовно призван, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда”, [населено място] се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли и да постанови решение, с което да остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита решението на въззивния съд за правилно.

Административен съд София – град, 18-и касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За периода от 17.03.2021г. до 07.04.2021г. служители на ДИТ-С.-град, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Делта Електроникс“ ООД в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2109076/07.04.2021 г., връчен на представител на дружеството на 08.04.2021г. В хода на проверката, на база представени от дружеството ведомости за заплати и обезщетения на служителите за месец ноември 2020 г., било констатирано, че дружеството в качеството си на работодател е начислил, но не изплатил на лицето М. Р. Р.- бивш служител, обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ. В хода на проверката не са били представени документи, удостоверяващи изплащане на такова обезщетение, платимо съгласно чл.228, ал. 3 КТ до края на месеца следващ месеца, през който е прекратено трудовото правоотношение. Във връзка с констатираните по време на проверката забавяния, в изготвения протокол от страна на контролните органи, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и т.12 от КТ, били дадени задължителни предписания на „Делта Електроникс“ ООД, като съгласно т. 5 от диспозитивната част на протокола, на касатора било издадено предписание в срок до 23.04.2021г. да изплати начисленото във ведомостта за месец ноември 2020г. и дължимо на служителя М. Р. Р. обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение. Препис от протокола, съдържащ предписанията бил връчен на един от двамата управители на дружеството - М. З. на 09.04.2021г. С молба от 09.04.2021г., до директора на ДИТ –С. град, дружеството поискало удължаване на определения за изпълнение на предписанията срок, като с Решение изх. № ПР2109076-1/13.04.2021г. на директора на ДИТ-С. град, искането било удовлетворено, като срокът за изпълнение на предписанията по ПР2109076/07.04.2021г., включително предписанието под № 5, бил удължен до 28.05.2021г., включително.

С оглед осъществяване на контрол по изпълнение на предписанията, дадени на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, на 08.07.2021г. бил извършен последващ контрол от страна на служители на ДИТ - С. град, сред които и свидетелят Д., като при преглед на изискани и представени от касатора документи било установено, че посоченото предписание, касаещо изплащане на обезщетение на М. Р. по чл.222, ал.3 КТ, не е изпълнено. В тази връзка от страна на свидетеля Д. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-007514/08.07.2021г., с който срещу „Делта Електроникс“ ООД, било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че не е изпълнило в срок до 28.05.2021г. даденото с т. 5 от Протокол от 07.04.2021г.

предписание за изплащане на обезщетение по чл. 222, ал. 3 от КТ на служител на дружеството с прекратено правоотношение, квалифицирано от актосъставителя като нарушение на чл.415, ал. 1 от КТ. Актът бил връчен на представител на дружеството Я. М. Т., с приложено по преписката пълномощно с нотариална заверка на подписа, като срещу същия не са направени възражения. На база на така съставения АУАН било издадено процесното НП.

Районният съд е направил извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им, съдържат всички изискуеми от закона реквизити и правилно е ангажирана отговорност на дружеството-работодател. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Въззивното решение не страда от сочените от касатора пороци.

Настоящата инстанция споделя изцяло правните изводи на районния съд.

Въз основа на приетите доказателства СРС е достигнал до правилния извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Касаторът не е изпълнил задължителното предписание, дадено му на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ с протокол за извършена проверка № ПР2109076/07.04.2021 г. под т. 5.

В определения с предписанието срок не е изплатил начисленото във ведомост за месец ноември 2020 г. обезщетение на М. Р. Р. в размер на брутното ѝ трудово възнаграждение, съгласно чл. 222, ал. 3 от КТ във вр. чл 228, ал. 3 от КТ. Изложените правни изводи на СРС се споделят от настоящата касационна инстанция, поради което същите не следва да се преповтарят съгласно чл. 221, ал. 2 АПК.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че въззивния съд е следвало да извърши проверка дали дадените предписания съответстват на материалния закон. Недопустимо е в съдебното производство по обжалване на НП да се извършва косвен съдебен контрол по отношение законосъобразността на предписанията. В настоящия случай подлежащ на изследване е единствено фактът на неизпълнение на влязло в законна сила предписание като основание по чл. 415, ал.1 КТ да се ангажира административнонаказателната отговорност на работодателя.

Правилни са изводите на СРС за липса на предпоставки за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН, предвид че случаят не разкрива признаци на маловажност по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съгласно тази норма, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В конкретния случай от страна на касатора в хода на административнонаказателното производство не са ангажирани безспорни доказателства за изпълнение на даденото предписание, което означава, че законовите предпоставки на чл. 415в, ал. 1 от КТ не са изпълнени.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактичката обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д от ЗАНН, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XVIII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1945 от 31.05.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав, по НАХД № 12032/2021 г.

ОСЪЖДА „Делтаком Електроникс“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 2, да заплати на Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“, разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.